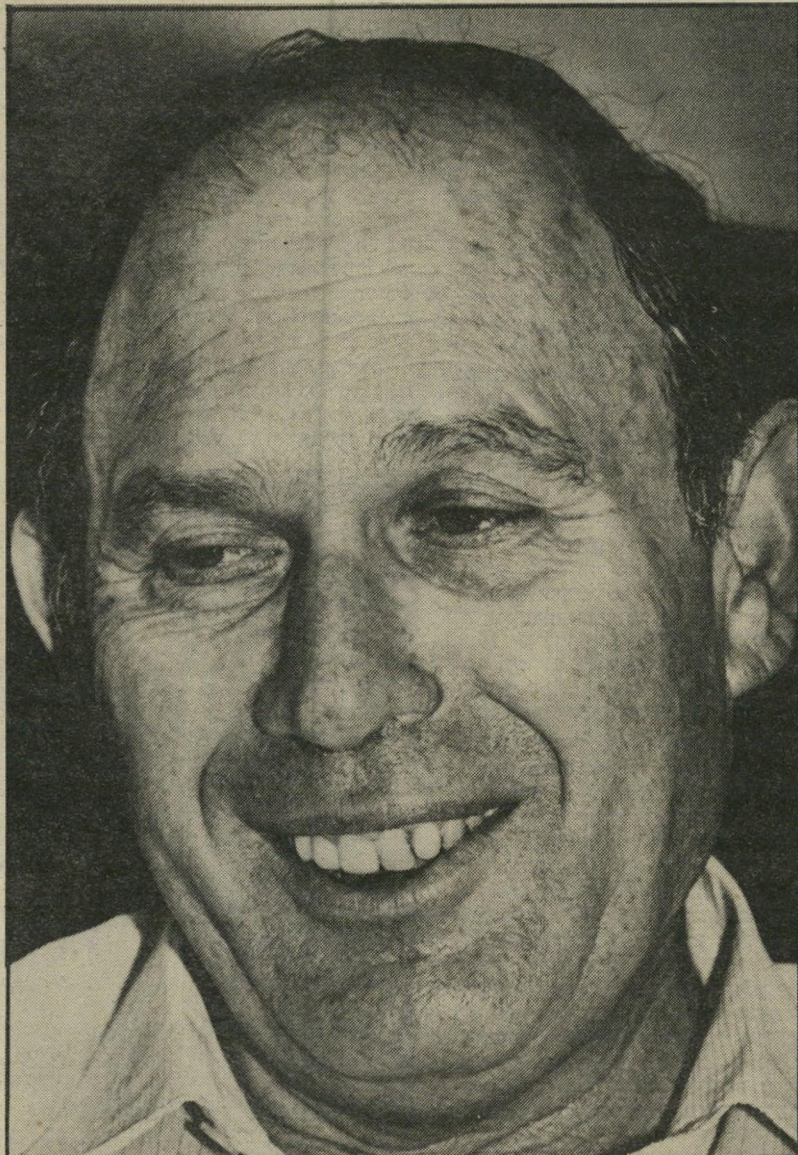

דב תבורי, ראש עיריית פתח-תיקווה, שמעשיו עומדים במרכז המשא ומתן הקואליציוני, מספר על ילדותו במלאבס ומילחמתו בדתיים, מבטיח שלא להיכנע להם ולא לאפשר למיפלאגת-העבודה להתערב בענייני עירו

ראיינה שרית ישי

„אבא היה לוקח אותנו בשבת אחרי-הצהריים לאכזר גלידה בקפה קורסו, וזו הייתה החוויה של השבת”

„ישבתי במידרחוב עם חברי. כיחאום החרדים החחילו לזרוק לי מילה. לא הגבתי אז הם הרימו שולחנות”

„החרדים ממלפנים לאשתי ושואלים: „מתי יכול לבוא אליך קליינים? ולבתי בח ה14 שולחים סרסור”

„לא באים לקולנוע, היכלי מפני שהוא מיזען, והכסאות חורקים. אנחנו הופכים אותו לדב-היכל”

„אני לא אבא של ליסה, אני אבא של ליאח. ליסה נכנסה להסתמריה כשדיברו איזה במלפון”

„אני לא הולך לקולנוע, היכלי כי אני לא משוגע לקולנוע. אבל אני הולך לפעילויות של מועדון מופתי”

„אני ראש-הממשלה

של פתח-תיקווה! ”

דומה כי מאז שירו המפורסם של אריק איינשטיין על יואל מוישה סלומון לא דובר כה רבות בעיר פתח-תיקווה. אין ספק. היה זה ראש-העיריה הדינאמי, דב תבורי, ששם את מלאבס על המפה וכמעט אין שבת שבה לא מוזכר בכלי-התיקשורת קולנוע „היכל”, שהפך בית-הקולנוע הידוע ביותר בארץ. דב תבורי קיבל אותי לראיון בלישכתי בשעה 6.45 בבוקר. אם אומר כי מעולם קודם לכן, באף מיקצוע שבו עבדתי, לא התחלתי את היום בשעה כזו. לא תהיה זו הגזמה. בעוד אני מנסה להשאיר את עיניי

מקוחות לפחות במחצית השעה הראשונה של הראיון, היה ראש-העיריה עירני ודינאמי ביותר. הוא, בניגוד לי, מתחיל את הבוקר שלו בשעה 5. דוברו העגלגל דן בן-כנען מחרה מחזיק אחריו. שניהם ביחד הזכירו לי את דון קישוט וסנשו פנשו. לפחות דבר טוב אחד יצא מכל הסיפור הזה, הדרך לפתח-תיקווה, בניגוד לפעמים אחרות, היתה פתוחה לתנועה, איזה משוגע נוסע לשם ב-6 וחצי בוקר?

העקשנות שהוא מגלה בפרשת קולנוע „היכל” היא בהחלט בלתי-רגילה ובלתי-פשרנית. הוא – הילד שהגיע לפתח-תיקווה בהיותו בן 6, ביחד עם אביו הקים שם את תחנת מכבי-האש – לא ייתן לקומץ חרדים לשבש את אורחות חייה של עירו ולא יניח להם להסיט אותו מהשקפת עולמו. את הרב סלומון, רבה של פתח-תיקווה, הוא מכנה „ראש ישיבה קטנה ולא חשובה. מי הוא בכלל?” הוא שואל כמעט בשאט-נפש. הוא אינו חושב לספר על ביטויים מעליבים שנוקטים החרדים כלפי אשתו ובתו, ביטויים שהעלו סומק אפילו

בלחיי וצרמו אפילו לאוזניי, שכבר שמעו הרבה דברים. אין זה יאה לחזור על ביטויים אלה כאן. תבורי – אחיו של מי שהיה מפכ”ל מיטרת ישראל, חיים תבורי, נשוי ואב לשלושה – נחוש בהחלטתו לא לוותר לדתיים ויהי מה. בתוך מועצת-העיר שלו אין לו חסידים רבים. גדול מתנגדיו הוא אלחנן ניצן, ויניצקי, חובש הכימה, התפרסם כ„איפה ויניצקי” בבחירות הפנימיות שהתקיימו בתנועת החירות לבחירת המועמד לראשות המפלגה. הוא מכנס